U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **M. I.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2018, č. j. X, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Ad 22/2018, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 3. 9. 2018, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 9. 2018, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí bez nařízení jednání ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 49 Ad 22/2018. Ve svém návrhu nespecifikuje, z jakého důvodu jsou dle jeho názoru v řízení před soudem průtahy, nýbrž uvádí námitky směřující proti meritornímu posouzení věci žalovanou v napadeném rozhodnutí.

[2] K návrhu se vyjádřil samosoudce krajského soudu Mgr. Ing. Petr Šuránek. Uvedl, že věc ještě není připravena k meritornímu projednání, neboť navrhovateli teprve bude zasíláno vyjádření žalované k replice, přičemž bude navrhovatel poučen o obsazení soudu a bude mu umožněno vznést námitku podjatosti. Soud tak nemá za to, že by věc bylo možné rozhodnout ve lhůtě 30 dnů dle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích. Dále upozornil, že podle § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí. Ačkoliv soud hodlá v porovnání s agendou A a Af vyřizovat s přihlédnutím k povaze agendy sociálního zabezpečení věci rejstříku Ad v rámci téhož časového pořadí předněji, přesto zde zůstává početná kategorie věcí, které soud musí ze zákona vyřizovat v prioritním pořadí a zákonných lhůtách. Soud očekává, že koncem tohoto roku či počátkem roku 2019 ve věci

rozhodne. Současný průběh řízení o podané žalobě a postup soudu nevykazují časové prodlevy, které by mohly odůvodňovat vyhovění návrhu.

[3] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal žalobu ke krajskému soudu dne 3. 7. 2018. Dne 13. 7. 2018 soud zaslal žalované poučení o možnosti namítnout podjatost soudce a uložil jí, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložila úplný spisový materiál a písemné vyjádření k zaslané žalobě. Rovněž žalovanou vyzval, aby sdělila, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání. Žalovaná pak soudu dne 21. 8. 2018 zaslala vyjádření k žalobě. Dne 5. 9. 2018 byl soudu doručen správní spis. Stejného dne soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle zákona o soudech a soudcích.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[8] Krajský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

[9] Ve věci navrhovatele vede krajský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. ve věci žádosti o zvýšení starobního důchodu. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování.

[10] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil (a stále činí) postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání je ve věci zapotřebí, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Vzhledem k tomu, že žaloba soudu napadla teprve v červenci tohoto roku, soud ještě neučinil všechny potřebné procesní úkony (navrhovateli ještě má být zasláno vyjádření žalované k žalobě a poučení o možnosti namítat podjatost soudce, stejně jako výzva, aby sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání) a věc tak ještě není připravena k projednání a rozhodnutí. Pokud tedy soud o žalobě rozhodne ke konci roku 2018 či na začátku roku 2019, jak avizoval ve svém vyjádření samosoudce Mgr. Ing. Petr Šuránek, považuje Nejvyšší správní soud takovou délku řízení s ohledem na specifika posuzované věci za přiměřenou. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně
senátu